

PRVNÍ KAPITOLA

Noc byla suchá a mírná a Stanley Collins se rozhodl, že po oddílové schůzce půjde domů pěšky. Neměl to moc daleko, jen něco přes kilometr, a i když byla tma jako v pytli, znal tu každý kámen stejně jistě, jako uměl uvázat ambulanční uzel.

Stanley byl skautský vedoucí. Měl skauting moc rád. Sám byl jako kluk skautem a vydrželo mu to do dospělosti. Z vlastních tří synů vychoval vynikající skauty, a když teď už vyrostli a odešli z domova, pomáhal místním dětem.

Stanley krácel rychle, aby neprochladl, protože měl na sobě jenom šortky a tričko, a i když noc byla příjemná, za chvíli mu na pažích i na nohou naskočila husí kůže. Nevadilo mu to. Až přijde domů, žena mu udělá výborné kakao a dá mu šátečky s rybízem. Po svižné chůzi mu bude o to víc chutnat.

Po obou stranách cesty rostly stromy, takže na ní bylo hodně temno a pro každého, kdo na ni nebyl zvyklý, mohla být dost nebezpečná. Stanley měl ale pro strach udělá-

no. Tmu naopak miloval. Rád poslouchal, jak to křupe, když šlape po listí a vřesu.

Křup. Křup. Křup.

Usmál se. Když byli jeho kluci menší a chodil s nimi domů, často dělal, jako že na stromech číhají příšery. Když se kluci nedívali, vydával strašidelné zvuky a potřásal větvemi, na které dosáhl. Někdy se rozkřičeli, upalovali vši silou domů, Stanley se smál a utíkal za nimi.

Křup. Křup. Křup.

Když se mu někdy večer ztěžka usínalo, představoval si právě tyhle zvuky, zvuky kroků, co se ozývají, když jde domů, a vždycky mu to pomohlo vplynout do spokojeného snu.

Křup. Křup. Křup.

Co se Stanleyho týkalo, byl to ten nejhezčí zvuk na světě. Vědět, že je úplně sám, a přitom že je docela v bezpečí, to byl ten nejlepší pocit na světě.

Křup. Křup. Křup.

Lup!

Stanley se zastavil a zamračil se. To znělo, jako když praskne větvička – ale jak to? Kdyby na nějakou šlápl, cítil by to. A okolo na polích nejsou žádné ovce nebo krávy.

Zůstal stát skoro půl minuty a zvědavě naslouchal. Když se už žádné další zvuky neozvaly, zavrtěl hlavou a usmál se. Asi si jen něco vybájlil, tak to bude. Až se dostane domů, poví to ženě a od plic se zasmějí.

Znovu vykročil.

Křup. Křup. Křup.

No vida. Zás jen ty důvěrně známé zvuky. Nikdo jiný tu není. Kdyby byl, uslyšel by víc než jen prasknutí jediné větvičky. K panu Stanleyemu J. Collinsovi se nikdo jen tak nepřiblíží. Je přece zkušený skautský vedoucí. Uši má jako liška.

Křup. Křup. Křup. Křup. Kř...

